

Ahmet Arslan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Arslan (Şair Ahmet Arslan)

1978 Erzurum ili Oltu ilçesinde dünyaya geldi. İlk öğrenimini köyünde tamamladı. Orta öğrenimini, Oltu İmam Hatip lisesinde okudu. Öğrenim hayatının bu aşamasına kadar, suskun ve dünyayı tanımak ve anlamak isteyen gözlerle ulaştı. Lise döneminin son iki yılını, Rize Kalkandere İmam hatip lisesinde okuyarak geçirdi. Edebiyat alanındaki ilk çalışmaları, çıktığı ilk şehir yolculuğu olan Rize'de ortaya çıktı. Lise örgün eğitimini tamamlayan yazar, memleketi olan Erzurum' a dönerek iki yıl süreyle üniversiteye hazırlık amacıyla, Oltu ilçesinde dersaneye gitti. 2003 yılında kazandığı Konya Selçuk Üniversitesi Adalet Meslek Yüksek Okulunu okumak için ikinci şehir dışı yolculuğuna çıktı. şiir alanındaki eserlere, içe yönelik ve kurgusal temalarla dolu boyut kazandırdı. okumaktan çok kalem işçiliğine eğimli meşgalesini okul bitinceye dek devam ettirdi. 2005 yılında mezun olduğu yerden ayrılarak, yeniden Erzuruma dönüş yaptı.... Halen, Açıköğretim Fakültesi, Kamu-yönetim bölümünde öğrenim hayatını devam ettiren şairin, çok sayıda yayınlamamış şiir ve denemesi bulunmaktadır....

Eserleri:

Şiir, makale, ve çalışmalarını sürdürdüğü bir romanı bulunmaktadır.

Alında Dağ Ateşi

giderken suskunduk yollarım,
giderken suskun,
sen uzardın, ucunda hayat beklerdi,
beklediğini bile bile sevgilinin,
hasretine uzar giderdin,
sirtında şafak söküşü yanık türküler söyleyerek....

giderken suskunduk yollarım,
dilimizde söylenmemiş kaç türkü yetim kaldı,
öylece susturarak kalbinden heceyi,
ve yazılmamış kaç türküyü beklettik yüreklerde,
giderken suskunduk,
gittikçe uzayan bir yolduk hayata giden,
aldırmazlığıyla benim,
ağlayan gözlerime bir el getirirdin,
rüzgarıyla koşturduğun şu sevgilinin tesellisiydi kim bilir,
lakin sen, gittikçe giden,
bezirgan saltanatın ahın kılıcıyla,
gecenin ipiyle ördüğün kavuşmazlık yokuşu,
sendeyim, bozulmamış gün yeminindeyim,
seni, sevgili göğsüne baş koyana dek tutuyorum,
şimdi baktığım bütün sokaklara doğru uzatarak.....

giderken suskunduk yollarım,
giderken yorgun,
bekleyen bir sabahçı kapısına vararak,
üşüyen sevgili teninde öldürdüğün ben olacağım,
yani seni öldürdüğüm durak,
ve
bir sevgiliye cinayetinde senin,
ölümün takıldığı kolların,
sevgili kelepçesi olacağım.....

Ahmet Arslan

Kar Beyazı Adın

ve kapı kolunda elin,
geldiğimi biliyorsun,
bu inadı yokuşta seni,
taşıdım,
çevir artık, sen de istiyorsun,
beklemeye takat değilim,
cesaretimde sen bitiyorsun,
son kez olsun,
belki aralığında açtığında kapının,
ne kadar sevdiğimi görüyorsun...

parmaklarında üşengeç karar,
dokunuyor yüreğine hasretin,
gittiğimden beri gözlerin gibi,
hala titrek duruyor,
utangaçlığını saklamış,
ihanetime küllerini dökmüşsün aşkın,
görüyorum, hala gözlerinde tütüyorum,
ve anlatır gibisin; seni seviyorum....

ahmet arslan

29 11 2005

Ahmet Arslan

Susunca Ölürüm

gün içinden gelir ellerin,
güneş topladığın yamaçlar bizim,
bilirim, özlersin, özleminle doldurduğun beni,
kıskanırsın belki,
bir yaban elin uzanışında goncayı,
bırak büyütsün, içimde konuşan sesin....

susma, bir yangın içinde bende,
haykırırlarına sönük bakma,
gözlerin alev mahkumu,
dökünce yaşı bağrıma,
söndürürsen ölürüm....

gülsün düşlerin gözlerimde
bıraktım unutmayı seni, içimde haykıran benim,
seni her baktığıma yazarken,
kazırken soğuk duvar çehresine,
şimdi içimdeki sesi susturursan ölürüm....

21 11 2005

Ahmet Arslan

Şikayetim Yok Sevgili

dökmüş zülfünü, ayazı vurur zemherinin,
yerlere dökerek aklarını, bir bende üşüyerek sevgili,
üşür, titrek yüreği, bilirim; söz dinlemeyen kalbiyle,
bir yağmur sevdasında sevgili, bulutlara terk ederek beni...

nedir kavgasına düştüğüm hicran duldası,
nedir bu amanında yandığım kalış,
bekleyiş, tükeniş,
bırak ardında bir bulut,
şimdi yalnızlık damlasına ben,
ne kadar da açım bilsen ah bilsen!

o, yalnız sevda değildi,
bahardan gül deren, iklimleri çeviren,
ve o ben değildi, acıyı seven,
sevdirek sevdasına,
şair kaleminden müjdeler veren....
ben eğildiğim topraktan kan kokan,
ölüm veren güllere sular getirdim,
büyüsün diye,
büyütsün diye,
acının avuç düşü dualarını....

ve ülkemin titrek sınır yüreğinde sen,
sınırlarını çizemediğim erinç şehri,
şimdi sevgili beklediğim duraklarında beni,
şimdi onun, yokluk kaldırımlarına mıhlayarak dünden,
baş belası sancısında sürüt....
tükenmişim, şikayetim yok sevgili,
ışıklarını öldürdüğün sokağın sakiniyim,
hala bekliyorum,
elimde kalemim,
vaktin sayfasına,
gelme ihtimalini çiziyorum,
dağlayarak, dizçöktüğüm sevdanın,
mil çekilmiş gözlerini.....

Ahmet Arslan

Yalnız öl Adımları

vaktin hesabı yoktur, zaman nasıl umarsız bir dalga,
gün doğmuş doğmamamış, gözleri dolduran çoktur,
yasaklı gün telaşı, adımlarında çöl yalnızlığı sevinç,
öyle korku! vedası hayatın, içimde sızısıyla bir uzun yoldur.....

yalnız yaşamak içindir, yalnız ölmeye beden,
renksiz ve budala sandalla yürüyen ben,
nerdesin ey deniz, köpüğünle kaydırıldığınla solukla,
bir mavi ölümlerle, toprağı beyazla mutlu etmen neden,

şimdi içinde sardığın ben, zar atar gibiyim, hayata,
ölüm çıkar gelir, ansızın yenik oyun tavlasında,
dünya, kazanmak içinde en uzak şans,
şimdi anları doldururken içime ey bahr,
ben zaten yitmişim yitimın damlasında,
zaten ölmüşüm aralarında, mutlu hayat tayfalarının,
umursanmadığım mutluluklarının dalgasında...

Ahmet Arslan